

СЛАВА РАДЯНСЬКИМ ЖІНКАМ-ТРУДІВНИЦЯМ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 10 (398) |

Субота, 8 березня 1975 р.

| Ціна 2 коп.

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

«Майстер — золоті руки», ветеран Дніпропетровського УВП Раїса Василівна Кучер користується на підприємстві визнаним авторитетом. Працює вона найчастіше там, де важче, де потрібні умілі руки.

Зміна, очолювана Раїсою Василівною — одна з найкращих на підприємстві. Не один рік швачки-мотористки цієї зміни успішно підтверджують високе звання «Колектив комуністичної праці».

На фото: Р. В. КУЧЕР.

Фото Ф. САВЕНКА.

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

ЧЕРНІВЦІ. Одноставно відгукнулися трудівники Чернівецького УВП на заклик москвичів дружно вийти на комуністичний суботник 19 квітня і присвятити його 105-й річниці від дня народження В. І. Леніна.

У цехах, на дільницях відбулися бесіди про роботу В. І. Леніна «Великий почин». На виробничій нараді майстрів, бригадирів, керівників відділів з участю членів місцевому, профгрупоргів та членів бюро первинної організації УТОГ призначено комісію по проведенню суботника, намічено заходи по підготовці до свята праці.

Комісія у складі секретаря партійної організації А. І. Петрової, голови місцевого профспілки В. П. Петрової, голови первинної організації УТОГ А. М. Кесарева, майстрів В. М. Мойсова, Д. Д. Михайлюка, Я. І. Щетиніна, завгоспа О. І. Котова розробила конкретний план і визначила обсяг роботи на «червону суботу» для кожної дільниці, кожного відділу.

Передбачається, що в день комуністичного суботника 190 чоловік працюватимуть безпосередньо на своїх робочих місцях, випускаючи продукцію, і 60 — впорядковуватимуть територію УВП.

Підприємство випустить 6500 одиниць білизняного трикотажу на суму 12 тисяч карбованців, при чому, вся продукція буде випущена із зекономленого полотна, заробітна плата у сумі 300

карбованців буде перерахована у фонд дострокового виконання п'ятирічки.

В день комуністичного суботника буде посаджено 50 дерев, прибрано територію підприємства, перекопано клумби і посіяно квіти.

Хід суботника оперативно висвітлюватиметься у «Блискавках», а переможці його одержать нагороди.

В. ІЛЬНИЦЬКИЙ,
директор Чернівецького УВП.

★ ★ ★

САДГОРА. Всі як один підтримаємо патріотичну ініціативу москвичів — дружно вийдемо на комуністичний суботник 19 квітня і присвятимо свою безкорисну працю 105-й річниці з дня народження В. І. Леніна — так відгукнулися на повідомлення у пресі про оголошення москвичами суботи 19 квітня «червоною» трудящі Садгірського УВП.

У цей день наше підприємство працюватиме на зекономленій сировині та електроенергії.

Зваживши свої можливості, робітники, інженерно-технічні працівники і службовці вирішили випустити у «червону суботу» продукції на суму 8700 карбованців, а зароблені кошти перерахувати у фонд дострокового виконання п'ятирічки.

М. БЕЛЬФОР,
ст. економіст Садгірського УВП.

П Л А Н — ДОСТРОКОВО

ДРОГОБИЧ. Колектив меблів Дрогобицького учбово-виробничого підприємства достроково завершив виробничі завдання лютого.

План з реалізації продукції за два місяці завершального року п'ятирічки виконано на 107,9 процента. Випуск товарної продукції склав 105 процентів, на стільки ж зросла продуктивність праці.

Напередодні свята Міжнародного дня жінок 8 Березня на підприємстві відбулися урочисті збори колективу, на яких 51-й робітниці вручені Почесні грамоти.

Я. ГРИНЬКІВ,
заст. директора УВП по виховній роботі.

З святом вас, дорогі подруги!

М. І. НЕПЛУЙ,

заступник голови президії ЦП УТОГ

У ЦЬОМУ році прогресивне людство усього світу 65-й раз відзначає Міжнародний жіночий день 8 Березня. Але тільки у Радянському Союзі та в інших країнах соціалізму жінці надані рівні права з чоловіками брати участь у всіх сферах суспільного життя.

Радянський народ успішно перетворює в життя Програму партії, вироблену на XXIV з'їзді КПРС. У завершальному році п'ятирічки радянські жінки по праву ділять трудові успіхи з чоловіками. В СРСР серед робітників і службовців, які зайняті у всіх сферах виробництва, жінки складають 51 процент.

У виконанні завдань чотирьох років п'ятирічки величезний трудовий доробок радянських жінок. Багато цінних починань у Всесоюзному соціалістичному змаганні належить їм. Нині сотні тисяч людей рівняються на трудові здобутки жінок — Героїв Соціалістичної Праці, таких, як Зоя Софронова з Красноярського шовкового комбінату. Вона замість восьми обслуговує 75 верстатів; таких, як Олена Амосова, прядильниця Фурманівської прядильно-ткацької фабрики № 2, Іванівської області — вона виконала особистий зустрічний план дев'ятої п'ятирічки за 2 роки і 10 місяців. Всій країні відоме ім'я прядильниці Реутовської фабрики Московської області, наставниці О. П. Вахмяніної.

Праця радянських жінок високо оцінена Комуністичною партією і Радянським урядом. 4760 жінок удостоєні найвищої нагороди — ордена Леніна і Героя Соціалістичної Праці.

За останні роки значно зросла кількість жінок, які мають високу кваліфікацію. Кожний третій інженер і суддя — жінка, з кожних чотирьох лікарів — три жінки, понад 70 тисяч жінок мають вчені звання і ступені. Більше 11 мільйонів жінок мають вищу і середню спеціальну освіту.

Радянські жінки рівноправні з чоловіками і в політичному житті країни. На останніх виборах депутатами місцевих Рад обрано 1 мільйон 39 тисяч жінок. У Верховній Раді країни — більше 31,3 процента жінок-депутатів.

Комуністична партія і Радянський уряд роблять все можливе, щоб наші жінки могли успішно і творчо брати участь в економічному, політичному і культурному житті країни.

В цьому році Міжнародне свято жінок 8 Березня відзначається напередодні 30-річчя Великої Перемоги над фашизмом у другій світовій війні. У роки Великої Вітчизняної війни жінки чарівні з чоловіками несли всі тяготи війни. Медсестри, лікарі, снайпери, льотчиці, зв'язківці, розвідниці — 800 тисяч жінок воювали на фронтах, тисячі — були в партизанських загонах.

Більше 300 тисяч жінок нагороджені орденом, 91-й присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Великий, незабутній у віках, здійснили подвиг жінки в тилу, постачаючи фронт зброєю і хлібом, робили все для нашої Перемоги.

Рішенням XXVII-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН 1975 рік оголошено Міжнародним роком жінок. В рішенні підкреслюється величезна роль жінки у боротьбі за мир у всьому світі.

У дружній, великій сім'ї радянських жінок пліч-о-пліч трудяться і жінки Українського товариства глухих. На УВП та виробничих об'єднаннях Товариства працює 9737 жінок. На полях колгоспів і радгоспів республіки, на тваринницьких фермах, на підприємствах державної промисловості працює біля 16 тисяч жінок членів УТОГ.

Десятки років незмінно на трудовому посту директор Артемівського УВП Г. О. Бондаренко, голови Ворошиловградського та Одеського обласних відділів УТОГ Т. А. Пилякіна та В. І. Семенова, заступник генерального директора Донецького виробничого об'єднання «Електроманіт» Т. Г. Сезонова, оздоблювальниця меблів Черкаського УВП О. Я. Шевчук, закрійниця Вінницького УВП Г. М. Гич, прасувальниця Львівського УВП № 1 Л. П. Алфімова, майстер дільниці вимірвальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Т. І. Щелкова та багато інших. З 1947 року беззмінно працює перекладачкою В. В. Матусян. Багато сил і енергії для організації робітничих колективів на виконання завдань п'ятирічки докладають директори УВП М. Г. Заковиріна, Є. І. Забродіна, Г. П. Громова, Л. В. Кизим, голови обласних відділів УТОГ Л. В. Пінчук, А. М. Григоренко, О. Д. Тверська, В. Ф. Єлисеєва, Р. П. Чухонцева.

Велику організаційно-масову та культурно-виховну роботу з трудящими в Будинках культури ведуть директори цих закладів Л. Д. Мік, Л. І. Фролова, Р. Г. Чепурна, Л. О. Русінова, О. Д. Фуга, П. Г. Парчевська.

Добрий старт взяли трудівниці у завершальному році п'ятирічки. Сьогодні можна назвати десятки імен жінок, які значно випереджають час і вже працюють в рахунок кінця цього року і в рахунок десятої п'ятирічки.

Дорогі жінки! Кожна з вас повинна вважати своїм обов'язком сьогодні працювати краще, ніж учора. Не зупинятися на досягнутому, зміцнювати могутність нашої Батьківщини, яка є оплотом усіх прогресивних сил світу.

Великого щастя, здоров'я і нових творчих успіхів вам, дорогі друзі!

НАЙПЕРШИЙ ПОМІЧНИК

Ще тоді, як була ученицею, Лариса не раз спинала свій погляд на людях, яких зустрічала біля клубу глухих (він поблизу з будинком, в якому жила).

Слідкуючи за їх жестами, мімікою, не раз ловила себе на думці: як важко, напевне, цим людям спілкуватися між собою, а тим паче, з чуочими! Але чим їм допоможеш? Хіба може вона щось вдіяти?..

...Та розмова із завідувачою Болградським клубом глухих Тамарою Олександрівною Нестеровою була для Лариси несподіваною. І хоч насправді нічого страшного не скоїлось у житті дівчини, якийсь мимовільний страх опанував нею. Вона не знала, що відповісти цій симпатичній жінці на таку раптову пропозицію, а та вмовляла, радила:

— Нічого, Ларисо, не хвилюйся! Не боги ж горшки ліплять! Вивчиш мову міміки та жести, аби бажання було. Почнеш прямо з практики. Попрацюєш трохи, звикнешся з людьми, а там — у Київ, на курси перекладачів поїдеш, і все буде гаразд.

Так стала Лариса Суйчмезова перекладачкою Болградського клу-

бу глухих. Вона із захопленням вивчала мову міміки і жести. І глухі відвідувачі клубу одразу ж побачили в ній свого товариша, готового в будь-яку хвилину подати їм посильну допомогу. І хоч не легко було їй спілкуватися з ними на перших порах, невдовзі сумлінна, самостійна праця над підручником та саме перекладання зробили своє.

А потім — поїздка у Київ, на курси перекладачів.

Багато взяла для себе Лариса під час навчання на курсах. Поповнила знання, «відшліфувала» набуті навички.

В Болград повернулася досвідченою перекладачкою.

І хоч правду кажуть, що чуючому серед глухих не легко заслужити авторитет, бо вони — люди вимогливі в найнепомітніших дрібницях, хочуть бачити в особі перекладача свого надійного першого помічника, Лариса Суйчмезова за три роки роботи над собою випрадала їх надію.

— Молода, але справу свою знає добре. А головне — чуїна до людей, чесна, принципова — таку характеристику на перекла-

дачку можете почути від будь-кого з членів УТОГ Болградського міжрайвідділу.

Уважна, спокійна, доброзичлива, терпляча, вона часто гостює і в дітей Болградської школи глухих, де її дуже люблять. Завжди може захопити, розвеселити їх, якщо це необхідно.

А не так давно Лариса Суйчмезова разом з іншими членами УТОГ Болградщини відпочивала у будинку відпочинку «Сосновий бір» і там також виявила неабияку активність, беручи участь у всіх заходах, що проводились для відпочиваючих. Надавала необхідну допомогу і як перекладач.

Дирекція будинку відпочинку заслужено відзначила її активність, вручивши на прощання Почесну грамоту. У розмові з Ларисою я звернувся до неї з традиційним запитанням: чому вона обрала собі професію перекладача мови міміки та жести?

Лариса не задумуючись, відповіла:

— Просто мені сподобалась ця робота, просто я люблю допомагати людям, люблю людей!

І це справді так. Це знає кожен член УТОГ, який звертався до неї по допомогу.

Г. БАРВІНЕНКО.

Валентина Сергієнко — оверлочниця Одеського виробничого об'єднання, на підприємстві працює одинадцять років. Вона досконало оволоділа всіма суміжними операціями.

В. Сергієнко бере активну участь в громадському житті виробництва, її обрали проформом зміни.

На знімку: ударниця комуністичної праці Валентина СЕРГІЄНКО. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

МАЛЕНЬКА ГОСТЯ

Олю Назарову знають не тільки на Одещині. Про цю здібну і незвичайної долі дівчинку не раз писала наша газета. Зараз, завдяки наполегливості батьків, Оля вільно розмовляє, незважаючи на відсутність слуху, розуміє співрозмовника.

Дівчинці немає ще і дев'яти років, а вона вже навчається в четвертому класі Одеської школи-інтернату № 91. Вчиться відмінно, програмний матеріал засвоює ґрунтовно. Крім того, відвідує дитячу художню школу.

Для кращого знайомства з її шкільними успіхами та умовами домашнього виховання, обласний відділ УТОГ організував з Олею та її батьками зустріч працівників обласного відділу. На зустріч прибула й завідувача сурдо-лабораторією при Науково-дослідному інституті педагогіки УРСР Л. С. Ступникова.

Всі присутні ще раз переконалися, що дівчинка чудово розвинута, нормально оволоділа мовою і завжди веде невимуснену розмо-

ву з будь-яким співрозмовником. Вона відповіла на численні запитання присутніх, ознайомила їх з альбомом фотознімків.

В. І. Семенова від імені працівників обласного відділу УТОГ вручила Олі книги, побажала їй міцного здоров'я, нових успіхів у навчанні. Оля подякувала за увагу і довіря, пообіцяла й надалі вчитися тільки відмінно.

А. ДОВГАЛЮК, Одеського облвідділу УТОГ.

Високими трудовими показниками зустріли свято Міжнародний жіночий день 8-го Березня трудівниці Черкаського учбово-виробничого підприємства.

На знімку: ударниця комуністичної праці, верстатниця складального цеху М. А. АНДРІЄНКО одна з перших стала на трудову вахту на честь Великої Перемоги.

Фото М. ГОРИДЬКА.

НАШИМ ЖЕНЩИНАМ

Снегами белыми увенчана
Зима уходит. И весна
В честь вас, уголовские женщины,
Вновь пробуждается от сна.
Сияя радостными лицами,
Вы все в восторге от весны...
Ну что же, будем веселиться мы,
Огромной радостью полны.
В правах вы стали

с нами равными,
Но несравнимо хороши.

И вас, о труженицы славные,
Мы поздравляем от души.

И. САПОЖНИКОВ.

КЛУБ «ЖІНКИ СВІТУ»

З 1974 року працює на Львівському УВП-1 клуб під такою назвою. Нещодавно у ньому було проведено перше засідання в цьому році. Воно присвячене Міжнародному року жінок. Бесіду на цю тему провела голова жіночої ради підприємства Ц. Л. Савченко.

На першому засіданні клубу його членами було вирішено планово знайомитися протягом року з матеріалами таких журналів, як «Жінки світу», «Радянська жінка» тощо, а також з художньою літературою, присвяченою героїчній діяльності жінок часів Великої Вітчизняної війни. На першому засіданні клубу у нас в гостях був журнал «Радянська жінка». Члени жіночої ради розповіли присутнім про життя в'єтнамських жінок, про досягнення радянських жінок, відзначених медалями на Виставці досягнень народного господарства СРСР.

У день 8 Березня ми, члени клубу, поздоровляємо всіх жінок нашої країни з всенародним святом, пишаючись своїми трудовими здобутками ми обіцяємо внести гідний доробок у спільну справу рідного УВП і Товариства в цілому.

А. ПИЛИПОВА.

ДУШЕВНІСТЬ

Є люди, які немов випромінюють внутрішнє світло і назавжди залишають слід в серці інших. Ця частка людського тепла зігрівася й тоді, коли людини поруч немає. Для мене такою людиною стала Ольга Лисенко — перекладач Донецького міського відділу УТОГ.

Мені неодноразово доводилося користуватися її послугами і кожного разу Ольга, незважаючи на зайнятість, намагалася знайти час і для мене. В Донецьку я поселилася рік тому, але через хворобу позбавлена можливості працювати і відчувати радість колективного життя. В такі хвилини прихід Ольги для мене завжди свято. Вона розповість про життя міської організації УТОГ, не відмовить поїхати до лікарні, з найбільш дохідливою повнотою передасть консультацію лікарів.

А ось недавній випадок. Мені була необхідна термінова її допомога, але в міському відділі УТОГ Ольги не було. Залишивши записку в бібліотеці, я вже думала, що доведеться йти самій на медичний огляд. І яке ж було моє здивування, коли на другий день вона з'явилася, як і завжди, привітна і усміхнена. Того дня медична комісія, нарешті, встановила правильний діагноз і призначила необхідне лікування.

Така вона, Ольга Лисенко, чуїна, душевна і завжди готова прийти на допомогу товаришу. В день 8 Березня хочу побажати Ользі великого щастя, радості і успіхів у її благородній роботі.

м. Донецьк.

Н. ЗБУРЛЮК.

ЗАВЖДИ БУДЬ ТАКОЮ

Минають роки, нестримно летить час уперед... Підрастають діти, мужніє наша молодь і ось уже вона виховує свою зміну.

Понад двадцять років минуло з того часу, як до Львівського облвідділу УТОГ завітала молода дівчина Фая Антонова. Вона прибула з Тбілісі, де її батько проходив військову службу.

Скажу вам, друзі, що в нашій Файні цікаво склалося життя. Батьки і школа зробили все, щоб дитина росла життєрадісною і ніколи, ніде не почувала себе зайвою.

Здібна дівчина добре оволоділа майстерністю швей, усім серцем полюбила свою справу. Великою радістю в її житті стали заняття

фізкультурою та спортом. Про успіхи Файни на цій ниві свідчать велика кількість кубків, призів та грамот за перемогу на республіканських і всесоюзних змаганнях, золоті та срібні медалі за призові місця у міжнародних олімпійських іграх глухих, що відбулися в США, Італії та Фінляндії.

Але спортивна слава Файни Антонової не запаморочила її голову, не позбавила скромності доброї людини. Першочерговим завданням в її житті завжди було і є сумлінна та успішна праця на виробництві, громадська діяльність.

Вже давно Ф. В. Антонова одна з командирів виробництва. Вона працює змінним майстром першого потоку швейного цеху на Львівському УВП-1. За відмінну працю її нагороджено орденом «Знак Пошани», ювілейною ленинською медаллю. За високі виробничі успіхи Ф. В. Антонову нагороджено знаком «Переможець Всесоюзного соціалістичного змагання 1974 року».

На своєму виробничому потоці Файна Володимирівна веде велику виховну роботу серед членів колективу, вчить людей не тільки добре працювати, але й чесно жити. Приємно дивитися, як трудиться майстер першого потоку. Я працюю на іншій зміні, але коли випадає нагода, то з задоволенням затримуюсь в цеху, щоб ще раз побачити майстра за роботою.

Ось вона біля запускового столу, а через кілька хвилин її можна бачити у другому кінці потоку, у відділі контролю. Тут вона вже з'ясовує, чому затримується операція в когось із швей. Виявляється захворіла робітниця, немає ким замінити і майстер сама сідає за машину, адже всі операції вона може виконувати на відмінно. Або пакувальниця не справляється з великим напливом продукції від групи прасування. Файна Володимирівна не забариться і тут, допоможе сама або запросить тих, хто вже виконав свої операції.

Буває, кажу їй: відпочинь кілька хвилин, Файно, скільки можна отак бігати, не жаліючи ніг. А я тобі щось цікаве розкажу, під час перерви перекажеш своїм робітницям. Вона з радістю слухає, все їй цікавить, все вона ловить «на льоту». Своїми знаннями майстер щедро ділиться з товаришами.

Бачили б ви з якою увагою та захопленням слухала Файна Володимирівна мою розповідь — уривки з повісті Володимира Саніна «Сімдесят два градуси нижче нуля» — про Антарктиду, про учасників небувалого важкого походу від наукової станції «Восток» до селища Мирного. А потім зміст цієї розповіді вона чудово передала своїм робітницям.

Ніколи не відмовляється Файна Володимирівна від участі у заходах Будинку культури, що мають зв'язок з роботою підприємства, або з питаннями виховання. По фізкультурі перший потік займає перше місце у змаганні з виробничими колективами УВП-1 за

1974 рік. Про це розповідають кубки, грамоти, що виставлені у приміщенні швейного цеху.

Багато років Ф. В. Антонова член президії правління Львівського облвідділу УТОГ, член бюро первинної організації Товариства нашого підприємства. Робота на виробництві, громадські доручення комуніста Антонової не заважають їй виховувати сина-школяра Сергія. Він дуже любить і шанує свою чудову матір. Вона для нього — незаперечний авторитет і найближча людина.

Завжди, коли не гляну на ставну, симпатичну жінку з добрими, ясними очима, то завжди радію з її життєрадісності, невичерпної молоді енергії, з того, що в робітницю її потоку є в кого повчитися любові до життя, до праці, до людей і від щирого серця бажаю: Файно, подруго, завжди будь такою, на радість собі, на користь людям.

Л. АЛФІМОВА,

МАЙСТЕР ЗМІНИ

Заводські автобуси привезли робітників на першу зміну. До початку робочого дня ще 15 хвилин. Я спостерігаю за давно знайомою мені симпатичною жінкою, середнього росту, з світлою хвилястою зачіскою. Як і завжди, вона одразу ж поспішає на своє робоче місце — така вже звичка! Зараз вона готуватиме робоче місце і все необхідне. Зміну почне точно за графіком. Це — Ольга Софронівна Гончаренко, одна з кращих трудівниць нашого об'єднання. Від того, як вона працюватиме залежить успіх інших робітниць, що також працюють на складанні штепсельних з'єднань ШСВ-20. І вона це добре знає...

Майстер зміни Галина Павлівна Січка розповідає:

— Ще не так давно виготовлення і складання електроустановочних виробів для нас було справою новою, складною. І щоб швидше оволодіти їй, пам'ятаю, разом з Ольгою Софронівною та іншими робітницями я навмисне їздила в Київ, на підприємство глухих. Правду скажу: кияни нам дуже допомогли. Після п'ятиденної практики ми з їх допомо-

гою досить добре оволоділи всі операції по виготовленню та складанню ШСВ-20. А згодом ми вже мали і своїх учнів у себе в об'єднанні.

Про те, як зростала продуктивність праці Ольги Софронівни красномовно свідчать хоча б такі цифри: В 1971 році вона виконувала норми виробітку в середньому на 136, в 1972 — на 183, в 1973 — на 228 процентів. Після перегляду норм в 1974 році — на 192 проценти. Таким чином, дев'яту п'ятирічку Ольга Софронівна закінчила за три роки і десять місяців. Їй присвоєно звання «Ударниця комуністичної праці». Вона нагороджена нагрудним знаком «Переможець соціалістичного змагання 1973 року». Тепер портрет передової робітниці красується на Дошці пошани об'єднання.

Ольга Софронівна вже передала свій передовий досвід 12 навченим нею робітницям, зокрема, Марії Петрівні Кашун, Ніні Арсенівні Миронович, Світлані Миколаївні Єгоровій, Олександрі Семеновичу Запорожцю, Федору Івановичу Кулькову. Нині вони також трудяться успішно.

В свою чергу Ольга Софронівна Гончаренко й сама продовжує вчитися. Вона вже цілком оволоділа технологією виготовлення електроустановочних виробів. І це дає їй можливість уникати вимушених простоях. Будь-який процес на складанні ШСВ-20 їй під силу. Переймає досвід у передовиків виробництва, своїх подруг — Віри Бублик, Тетяни Жосан, Галини Задорожнюк, майстра Галини Павлівни Січки. Усіх їх можна бачити гуртом, як в обідню перерву, так і у хвилини дозвілля в Будинку культури.

Нещодавно Ольга Софронівна Гончаренко виступала на зборах, присвячених обговоренню підготовки до 30-річчя Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками у Великій Вітчизняній війні.

На цих зборах вона сказала:

— Наші батьки, старші брати і сестри, не шкодуючи життя відстояли свободу і незалежність Батьківщини. 30 років живемо ми в мирі. Маємо можливість спокійно працювати, вчитися, зростати. Мир — наше найвеличніше завоювання. І наш обов'язок — зберегти його. Сьогодні працювати краще, ніж вчора, завтра — краще, ніж сьогодні — це гасло повинно стати девізом кожного трудівника. Трудова вахта Перемоги розпочалася. Відзначимо її новими трудовими здобутками!

Ю. ГЕР.

НАЗУСТРІЧ ЮВІЛЕЮ

На Донецькому учбово-виробничому об'єднанні «Електромагніт» розгорнулася діяльна підготовка до зустрічі всенародного свята — 30-річчя з Дня Великої Перемоги. Трудівники підприємства успішно несуть ударну вахту на честь міст-героїв, прагнуть до 9 травня випустити понад план продукції на 60 тисяч карбованців та реалізувати товарної продукції на 43 тисячі карбованців.

Підсумки перших днів роботи, присвячених захисникам Брестської фортеці, Керчі і Новоросійська свідчать про те, що соціалістичне змагання, яке розгорнулося на честь Дня Перемоги, допомагає нашому колективу краще використовувати внутрішні резерви, працювати продуктивно, виробляти продукцію високої якості.

Б. ТУРКІН.

На Житомирському УВП відбулися відкриті партійні збори, присвячені підсумкам роботи підприємства за 1974 рік і завданням колективу на нинішній рік — завершальний рік дев'ятої п'ятирічки.

Доповідач, виконуюча обов'язки директора підприємства, М. М. Феценко відзначила, що колектив досягнув відрядних трудових успіхів завдяки добре налагодженій організації соціалістичного змагання серед виробничих дільниць та робітників.

Партійна, профспілкова та комсомольська організації велику увагу приділяли рухові за комуністичну працю, яким нині охоплено понад 300 чоловік. Певна робота проведена з кадрами. 249 швей-мотористок підвищили свою кваліфікацію на заняттях по технічному. 152 чоловіки охоплено різними видами навчання в школі комуністичної праці та економічним навчанням.

М. М. Феценко відзначила колектив механічної дільниці по монтажу нового технологічного обладнання, який своїми силами в розкритому цеху встановив вісім одиниць різного устаткування. Внаслідок цього продуктивність праці тут зросла на 30 процентів.

Чимало нового обладнання встановлено на дільниці пошиття курток та брюк, а також на дільниці дитячих виробів.

На підприємстві трудяться багато робітників, які своєю самовідданою працею показують зраз-

ки ставлення до роботи. Серед них А. А. Саннікова, Н. І. Симончук, А. Д. Случик, В. В. Фурман, Г. І. Кумечко, Н. І. Кривенчук, О. В. Бабійчук, Н. В. Мишлевич та інші. Вони систематично перевищують норми виробітку і випускають високоякісну продукцію.

На 1975 рік колектив підприємства взяв підвищені соціалістичні зобов'язання. Виробничий план по всіх техніко-економічних показниках завершити до 26 грудня і випустити понад план продукції на 50 тисяч карбованців.

Учасники зборів вирішили розгорнути соціалістичне змагання на честь 30-річчя Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною і чотиримісячний виробничий план завершити до 27 квітня. А четвертого травня кожному трудівнику відпрацювати за товариша, який не повернувся з війни.

На підприємстві намічено облаштувати стенд, присвячений учасникам Великої Вітчизняної війни а також організувати зустрічі з ветеранами війни, провести бесіди та лекції, присвячені героїчному подвигу радянського народу.

До 30-річчя Перемоги будуть проведені екскурсії по місцях бойової слави, зокрема, до міст Мінськ, Брест та до Малина.

Л. СУНЦЕВА,
секретар парторганізації Житомирського УВП.

І В ПРАЦІ, І В БОЮ

Велика робота по підготовці до гідної зустрічі 30-річчя Великої Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками проводиться в Запорізькому учбово-виробничому підприємстві.

Нещодавно на УВП побував лектор обласного товариства «Знання», заступник голови комітету ветеранів війни капітан першого рангу Г. О. Носков. З великою увагою слухали трудівники про події, які відбулися 30 років тому, про визволення Радянської Армією Запоріжжя, про героїв, які і зараз трудяться на мирній ниві.

Багато ветеранів війни та праці трудяться на підприємстві. Вони й тепер являються прикладом для молодого покоління. З великою повагою відносяться у колективі підприємства до ветерана війни і праці, кавалера ордена «Червона Зірка» Семена Абрамовича Кушнарєва. Ось вже 28 років він сумлінно працює на підприємстві.

П'ятий рік Семен Абрамович, будучи пенсіонером, продовжує працювати в колективі. І коли потрібна робітникам допомога або кваліфікована порада, завжди звертаються вони до ветерана, знаючи, що можуть розраховувати на його знання та досвід.

У зв'язку з 60-річчям з дня народження, і враховуючи заслуги перед колективом, С. А. Кушнарєва нещодавно на загальних зборах вшановували трудівники підприємства.

Ветеран війни та праці запевнив, товаришів по роботі в тому, що буде і надалі віддавати всі сили спільній справі — успішному завершенню виробничих завдань дев'ятої п'ятирічки.

М. ВАЛЄЄВ.

Ударною працею зустріла міжнародний жіночий день 8 Березня полірувальниця Дрогобицького учбово-виробничого підприємства Юлія БАЛЮК.

Ударниця комуністичної праці в соціалістичному змаганні значно випереджує час, виконуючи норми на 135—140 процентів.

ДЛЯ ПОЧАТКУ — НЕПОГАНО

Питання, як краще, швидше, з найменшими матеріальними затратами виконати напружений виробничий план завершального року п'ятирічки хвилює колектив Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Позаду перші місяці нового року, за підсумками якого вже можна судити про дальше зростання темпів роботи колективу.

Чималий внесок у спільну справу трудівників об'єднання вносять і раціоналізатори. Зокрема, трудівники цеху пресування пластмас, роботу якого очолює один з найактивніших раціоналізаторів об'єднання, комуніст М. П. Рибальченко.

Біля трьох років керує він роботою цеху і за цей період не було жодного випадку невиконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань, взятих колективом цеху. З року в рік зростає кількість раціоналізаторів в цеху пресування пластмас, а в наслідок цього зростає кількість раціоналізаторських пропозицій, які з кожним роком стають більше вагомими.

П'ятнадцять років працює в цьому цеху слюсар-наладчик пресового обладнання Г. І. Байдович. З 1971 року, ставши бригадиром наладчиків, почав брати активну участь в раціоналізаторській роботі, залучив до неї і слюсаря-наладчика своєї бригади П. А. Стасюка.

Скромні і працелюбні вони, незважаючи на різницю у віці майже в 20 років, знайшли спільну

мову в рішенні технічних завдань, спрямованих на ліквідацію «вузьких» місць у своєму цеху.

В 1974 році цими раціоналізаторами були подані і впроваджені у виробництво дві раціоналізаторські пропозиції, які дозволили полегшити працю робітників, зайнятих на операції зачистки облою відпресованих деталей, і одночасно поліпшити якість деяких деталей в процесі пресування за рахунок виготовлення кожухів на пресформі.

Протягом декількох років трудомістку операцію по зачистці облою у восьми отворах деталі «корпус» виробу ШСВ-20 проводили шляхом свердлування. Така технологія зачистки не завжди задовольняла вимоги, які пред'являлись до виготовлення даної деталі. Якщо в попередні роки випуск виробів ШСВ-20 був порівняно невеликий, то в 1975 році випуск цього виробу виріс майже вдвічі і поступово наближається до одного мільйона штук. Тому необхідно було ліквідувати «вузькі» місця, які затримують випуск виробів. Якраз цим питанням і зайнялися товариші Стасюк і Байдович. Після тривалих пошуків, розрахунків і випробувань, накреслилось рішення цього завдання. Змінивши конструкцію пуансонів, зробивши їх багатоступінчастими, раціоналізатори — добились оптимального рішення даного питання.

За нашими підрахунками впровадження даної пропозиції дасть річну економію біля двох тисяч карбованців, це непоганий початок.

Б. ЦВИНТАРНИЙ,
ст. інженер Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Колектив дільниці скловиробів Львівського УВП-2 став на трудову вахту на честь 30-річчя Великої Перемоги.

На знімку: на дільниці розпису плафонів ударниця комуністичної праці Ганна Петрівна ОСУХОВСЬКА в ці дні виконує змінні завдання на 120—125 процентів при відмінній якості роботи.

Фото Є. КУКЛІНА.

ЗМАГАЄМОСЯ І ДРУЖИМО

Закінчивши в 1956 році Криворізьку школу-інтернат, я поступила на Дніпропетровське УВП у групу виробничого навчання де оволоділа професією швачки-мотористки. Трудове життя уже повноправним членом колективу розпочала в бригаді майстра М. М. Завизіон. Марія Михайлівна створила в своїй бригаді атмосферу справжнього колективізму, взаємовиручки і відповідального ставлення до дорученої справи. Її вимогливість і принципи, поєднані з чуйністю, загартували дівчат з перших кроків трудового життя. Як і мої подруги, я намагалася суворо дотримуватися вимог Марії Михайлівни. Саме під її опікою я протягом чотирьох років оволоділа всіма суміжними операціями.

Коли в 1959 році був організований комсомольсько-молодіж-

ний цех, до нього були рекомендовані кращі швачки. Сприятливі наслідки роботи молодіжної бригади для мене було великою честю. Ми намагалися передати молодим подругам свої навички і досвід, допомогти їм опанувати передовими методами праці.

Пізніше мене перевели в зміну майстра А. В. Хубецова. Під час відпусток майстра мені доручали очолювати нашу бригаду, яка з 1963 року носить звання «Колектив комуністичної праці». На всіх ділянках роботи намагалася постійно вивчати процеси виробництва, переймала досвід ветеранів праці. Адже, щоб змагатися необхідно мати не тільки власний досвід. А змагатися з бригадою Завизіон Марії Михайлівни не просто. Недарма вона протягом двох років утримує

першість в соціалістичному змаганні. Але, кажучи відверто, хотілося показати, на що здатні ми, молоді. Змагання з Марією Михайлівною додавало сил і робило нас більш наполегливими. За те наша бригада теж мала радість кілька разів займати перше місце в змаганні. Особисто для мене найбільш радісним був 1970 рік. Тоді мені було присвоєно звання «Майстер — золоті руки». Це багато до чого зобов'язує, додає сил.

В бригаді № 4, яку я очолюю, багато чудових швачок. Це, наприклад, Г. М. Десятерик, Р. Л. Яланська, Г. В. Авраменко, наш ветеран Л. М. Коба, яка в нашій бригаді беззмінно працює уже 28 років та інші. Щоб бути на висоті змагання, уміти організувати людей, потрібно вчитися. Для цього я постійно підвищую

свій ідейно-політичний рівень і часто раджусь з моєю першою наставницею Марією Михайлівною Завизіон, з якою ми ведемо трудове суперництво.

Багато наших швачок беруть участь в художній самодіяльності. Ми разом визначаємо ролі, ходимо на репетиції, разом працюємо і відпочиваємо, намагаємось жити спільними інтересами.

М. Дніпропетровськ.
Р. КУЧЕР,
зміний майстер
Дніпропетровського УВП.

НАШЕ ЖИТТЯ 3
сторінка

Субота, 8 березня 1975 року

НАШІ СОНЯЧНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Напередодні сьогоднішнього свята весни до редакції надійшло чимало листів, автори яких щиро сердо розповідають про звичайну працю жінок-трудівниць — членів УТОГ, про їх участь у громадському житті, про чудові риси радянської людини — будівника комунізму.

Частина листів — коротенькі, навіть надто коротенькі. І ми розуміємо їх авторів — дуже вже хотілося їм, щоб бажане слово, написане про найдорожчих людей, було обов'язково видрукуване у святковому номері газети.

Ми охоче друкуємо окремі з цих листів.

— Я живу у Великих Сорочинцях Миргородського району на Полтавщині. Мені 83 роки. Член УТОГ, колишня фельдшер-акушерка. У святковому номері газети «Наше життя» дуже хотілося б прочитати мої слова подяки за виявлену до мене увагу Євдокії Василівни Губко — завідувачі Миргородським клубом глухих. Проста вона, доброзичлива, чуйна. Вона завжди — найдорожчий гість у моєї оселі, бо разом з нею входять до хати людська щирість і теплота, турбота про пенсіонера.

Ось хоча б таке: цього року завдяки Євдокії Василівні я забезпечена паливом на зиму. Щире спасибі їй! Хіба це не увага?!

А. ХОРУНЖЕНКО,
пенсіонерка.

★ ★ ★

— Мій трудовий стаж 43 роки, і немало добрих людей зустрічала я на своєму віку. Зараз на пенсії. Але й тепер відчуюю їх поруч.

Вітаючи з святом весни — 8 Березня, хочу через нашу газету передати свої найкращі побажання колишній співробітниці, члену правління Олександрійського міжрайвідділу УТОГ Ларисі Дмитрівні Івановій.

Працює вона прибиральницею клубу УТОГ. Але часто буває і в оселях членів нашого Товариства Олександрійщини, допомагаючи людям з втраченим слухом спілкуватися з чуючими, вирішувати важливі для них питання.

З особливою теплотою ставиться Лариса Дмитрівна Іванова до ветеранів війни і праці, які вже пішли на заслужений відпочинок. Допомагає їм і словом, і ділом, по господарству. На собі відчула це.

Щастя, радості і довголіття вам, Ларисо Дмитрівно! Ви мій справжній друг!

К. СИНІЦІНА,
пенсіонерка,

колишня завідувача Олександрійським клубом глухих.

ПОПОВНИЛИ ЗНАННЯ

Закінчив свою роботу десятиденний семінар керівників районних культстанів, який проводили республіканські курси підготовки та підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів системи УТОГ.

Багато корисного для себе взяли учасники цього семінару під час лекцій, які читали для них кваліфіковані викладачі. Серед них викладач інституту культури В. М. Каракуліна, старший викладач інституту фізичної культури Г. Б. Симонов, доцент кафедри журналістики Київського державного університету В. Є. Прокопів.

Питаннями організації роботи колективів художньої самодіяльності, з урахуванням жанрів і умов, поділилися з слухачами директор науково-методичного кабінету УТОГ І. А. Сапожников.

Про планування, облік і звітність у роботі культзакладів, практичне заняття по складанню сценаріїв, масових заходів в клубах розповіла методист клубної справи науково-методичного кабінету Р. Рибальченко.

Під час семінару слухачі побували на вечорі відпочинку в Жовтневому Палаці, де познайомилися з виступами лауреатів республіканського конкурсу масовиків, а також оглянули місто-герой Київ.

Л. ЄВТУШЕНКО,
завідувача Богуславським клубом УТОГ.

ВЕСНЯНІ УСМІШКИ

В УНІВЕРМАЗІ

БІДА, коли жінки втрачають почуття міри... В універмазі не пройти: туди-сюди, зштовхуючись головами, снують жінки, дівчата. Очі горять. Вони нічого не бачать: вони відчайдушно поспішають, купують, вкладають покупки у сумки...

Шум і гам, стовпотворіння, сміх і сльози. У відділах чоловічих товарів з полиць щезає майже все. Ніби морська хвиля зміла електробритви, просто бритви, носки, запонки. Цілий рік висіли на крючках картаті краватки, а тепер не залишилось й їх сліду. Навіть шматок кольорової тканини, що висів на гачку і той пропав — забрали і його.

...Чоловіки подарували жінкам День 8-го Березня. В цей день вони ніжні і турботливі. Навіть математики пишуть жінкам вірші на 8 березня. Не біда, що у віршах весь час фігурують функції, синуси, косинуси, — все ж вірші! Давно відомо, що жінки дуже вдячні. Але у чоловіків, — який жалі! — не було свого дня, свого свята. І ось, з милої жіночої безпосередності, прекрасна половина людства, не змовляючись, не скликаючи конгресів і асамблей, постановила: вважати 23-го лютого — славне свято нашої армії — всеосяжним чоловічим днем...

В цей день чоловіки, прокидаючись, бачать свій костюм відправленим, на столі гарячий сніданок, а в центрі стола — навіть дорога пляшка коньяка. А в схованих за спиною руках подружки життя неодмінно щось є...

Та повернемося до універмагу. Наші дружини, наречені вихорем пролітають мимо таких чудес, як японські сервізи, імпорتنі кофточки. Даремно запрошують їх продавці жіночих відділів. Жінкам не до того. Вони священнодіють. Вони купують подарунки чоловікам...

У відділі чоловічих сорочок просто жах. Сорочки злітають зі стелів, як листя з дерев. У взуттєвому відділі сиритливо стоять скелети пустих стелажів. Навіть великі руді черевики на мікропорці взяли. Ніби смерч пройшов по полицях. Не знайдеши ні ремінчика для годинника, ні одеколону. Закупили всі люльки, мундштуки, запальнички. Жінки купують усе, що ніколи не купили б чоловіки...

Сердита бабка, не зумівши пробитись через стіну хуторних комірців та шляп, знімає з цв'язки і запихає до сумки книгу скарг.

— Не можна, бабуню, — підлітає до неї розгублена продавщиця. — Це не продається!

— Та що ти, рідненька? Я ж заплачу! Хай дід хоч книжку почитає...

Навколо збирається веселий натовп. Бабка спочатку впирається, нарешті, неохоче віддає книжку...

Біда, коли жінки втрачають почуття міри!

Поштовхавшись, я йду у відділ жіночих товарів, щоб в тиші і спокої вибрати те, що мені потрібно. А вже незабаром День 8 Березня. І... біда, коли почуття міри втрачають чоловіки.

М. НИРОВ.

Радісно і урочисто відзначає наша країна Міжнародний жіночий день цього року. Для нас, радянських жінок-трудівниць, це свято — символ весни, щастя, оновлення. Великий наш внесок у примноження матеріальних і духовних багатств соціалістичного суспільства, у виховання підрастаючого покоління!

На Садгірському УВП працюють 218 жінок. Це більше половини працюючих. Наші жінки беруть участь у всіх сферах виробництва, громадського життя. Вони — інженери, техніки, службовці, робітничі, вони очолюють зміни, дільниці, керують відділами, користуються авторитетом і повагою в колективі.

Заслуги жінок нашого підприємства високо оцінені: 16 трудівниць нагороджені медалями «За доблесну працю. На відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», а Зінаїда Миколаївна Зимина-Біленька нагороджена медаллю «За трудову доблесть». На УВП по-ударному трудяться 14 ветеранів праці, 10 «Майстрів — золоті руки», 116 ударників комуністичної праці.

Колектив підприємства пишається чудовими робітницями, майстрами своєї справи С. С. Сікач, Г. М. Добрицькою, Н. Д. Купрієвською, П. Д. Косован, М. О. Толук, Е. Д. Захарченко, Н. І. Гончарук та багатьма іншими.

Серед нас трудяться й ті, хто безпосередньо відчув на собі бомбардування, артіальоти, холод і голод Ленінградської блокади. Але ніщо не зломало їх духу, їх віри в перемогу. Змінний майстер пакувальної дільниці Людмила Григорівна Храмова і змінний майстер мотальної дільниці Євдокія Севастьянівна Полетаєва нагороджені медалями «За оборону Ленінграда». Низький уклін Вам за те, що вистояли і перемогли!

Трудяться серед нас і ті, хто в грізні роки Великої Вітчизняної війни працею своєю наближав розгром ненависного ворога. Це

КОРОТКО

В Одеському будинку культури розпочалися заняття в школі для батьків. Тема занять: виховання дітей з дефектами слуху, підготовка їх до життя.

Перший урок провів лектор товариства «Знання» тов. Градзаєвський. Після лекції демонструвався документальний фільм «Увага, діти!».

Заняття школи для батьків будуть проводитись щомісяця по задалегідь складеному плану.

Створення школи для батьків дуже потрібний і своєчасний захід. Досвідчені педагоги, лікарі-психіатри зможуть дати батькам кваліфіковані поради щодо виховання дітей.

Перший крок зроблено, батьки почали навчання.

★ ★ ★

Комсомольці та молодь Одеського учбово-виробничого об'єднання на своїх зборах на честь 30-річчя Великої Перемоги зобов'язалися:

— випустити понад план валової продукції на 40 тисяч карбованців;

— підвищити продуктивність праці на 2,5 процента;

— внести вісім рацпропозицій, спрямованих на зниження трудомісткості виробничих процесів;

— добитися високих оцінок з предметів, які вивчаються в школі робітничої молоді.

★ ★ ★

*На тематичному вечорі «Днів тих не змовкне слава», який проведений у Дрогобицькому клубі глухих, виступили лівінградці Ф. Ларін та А. Степанов із Гомеля із спогадами про буремні роки Великої Вітчизняної війни.

Ф. Ларін розповів про важкі дні і ночі блокади Ленінграда і його відважних захисників.

ТАК, ЩАСТЯ МИ НЕСЕМ

Олександра Іванівна Петруняк, багатьох інших.

Людмила Миколаївна Єрмакова, Велику громадську роботу, не рахуючись з особистим часом, ведуть в колективі Д. Г. Зеленько, А. І. Жигач, В. Я. Мамонтова, Г. С. Танас, Т. В. Трофимова, А. І. Моргоч, Л. В. Андроник, М. Д. Головацька та інші.

Наші жінки не тільки працюють на виробництві, ростять дітей. Вони знаходять час і на навчання у вечірній школі, в технікумах, на участь у художній самодіяльності, на заняття спортом. Серед таких можна назвати С. Просвірину, М. Чукур, Л. Ігнатову, В. Хриневич, Л. Унгурян, М. Абрамчук, Л. Цуркан, В. Сопивник, Ю. Липецьку, Л. Воскобаєву, В. Мотькину, В. Лебеденко і

Л. АЛЕКСЕЄВА,
ст. інженер НОП Садгірського УВП.

СПОРТИВНА ХРОНІКА

ПЕРЕМОЖЦІ ВИЗНАЧЕНІ

Вперше за останні роки змагання з шахів та шашок, проведені Вінницьким облвідділом УТОГ, були такими масовими. В них взяло участь 36 чоловік. Крім того, у змаганнях виборювали першість школярі Піщанської і Кисляцької спецшколи-інтернатів для глухих і туговухих дітей.

Масовість, поява здібної молоді, обумовили гостру боротьбу за призові місця як серед чоловіків, так і серед жінок. Досить сказати, що чемпіон області серед чоловіків першорозрядник Олег Митинський визначився тільки в останньому турі. Друге місце вперше зайняв робітник Могилів-Подільського механічного заводу Ю. Кримський, який рівно виступав у всіх зустрічах. Третє місце завоював вінничанин, взуттєвик Н. Левчук. Названі спортсмени стали переможцями першості області з шахів.

Серед жінок перемогла робітниця Немирівського ательє мод Т. Симкова. На друге місце вийшла учениця Піщанської спецшколи-інтернату Н. Майорова, яка лише на одне очко відстала від лідера. На третьому місці — робітниця Вінницького УВП Н. Чорномаз.

Цікаво проходили змагання серед шашкістів області. Так, визнаний чемпіон області А. Влашкевич зайняв лише шосте місце, а чемпіоном вперше став столяр Вінницького управління кінофікації В. Полонський. Добре виступили також робітник Вінницького експериментального заводу торговельного обладнання І. Копняк і столяр станції Козятин Н. Ніколаєнко, які виборили відповідно друге і третє місце.

У шашкісток перше місце зайняла інструктор виробничого навчання УВП Н. Свящук, на друге місце вийшла учениця Піщанської спецшколи-інтернату Л. Кулібабчук, на третє — робітниця Вінницького УВП Р. Іваніще.

Змагання дозволили виявити молодих перспективних спортсменів. Вони привернули увагу багаточисленних любителів шахів і шашок.

Під час змагань облвідділом УТОГ була організована зустріч учасників першості з Героєм Радянського Союзу, майором запасу Н. Н. Глушковым, який в роки Великої Вітчизняної війни здійснив 250 бойових вильотів.

Н. ПОДІЛЬСЬКИЙ.

★ ★ ★

Шашкісти Дрогобицького будинку культури успішно виступають на міських та обласних змаганнях серед чуючих. В командній першості ДСТ «Спартак» міста взяло участь 16 команд. На ці змагання Будинку культури УТОГ виставив дві команди.

Набравши 39 очок із 45 можливих, перша команда виборола перше місце. Третє призове місце виборола друга команда, яка набрала 35,5 очок.

Чемпіонське звання з особистої першості ДСТ «Спартак» серед жінок виборола член УТОГ Ірина Кришталь, робітниця УВП. Вона набрала 12 очок з 12 можливих.

Шашкістів Дрогобицького будинку культури вже довгий час тренує В. С. Гусаров.

С. ВАРИВОДА.

★ ★ ★

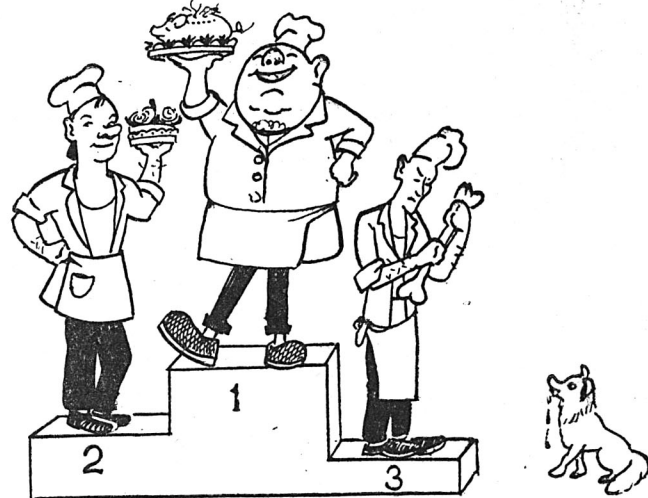
У Чернігові, в приміщенні Будинку культури, відбулась першість області з шахів серед чоловіків і жінок.

У чоловіків перше місце в напруженій боротьбі завоював першорозрядник Б. В. Марусенко, передовий робітник Чернігівського учбово-виробничого підприємства. На друге місце вийшов першорозрядник М. Й. Авсяник — член команди Чернігівського МРВ.

У турнірі серед жінок впевнено лідирувала швея Чернігівської фабрики індпошиву першорозрядниця Т. С. Староверова. Друге місце завоювала швея Прилуцької швейної фабрики О. П. Сміян.

В. ЄФИМОВ,

головний суддя змагань, суддя Республіканської категорії.

Без слів. Малюнок-жарт Н. Крижанівської.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18, телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

ИНДЕКС 60981. Київ, друк. КДВО УТОГ, зам. 133—15.400. 75 р.